DOMSTOLENS BESLUT (första avdelningen)

den 10 juni 2011 *

I mål C-155/11 PPU,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Rechtbank 's-Gravenhage (Nederländerna) genom beslut av den 31 mars 2011, som inkom till domstolen samma dag, i målet

Bibi Mohammad Imran

mot

Minister van Buitenlandse Zaken,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna A. Borg Barthet (referent), M. Ilešič, M. Safjan och M. Berger,

generaladvokat: P. Mengozzi,
justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

* Rättegångsspråk: nederländska.

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 7.2 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, s. 12).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Bibi Mohammad Imran och Minister van Buitenlandse Zaken (Nederländernas utrikesminister) rörande den sistnämndes beslut att avslå Bibi Mohammad Imrans ansökan om tillfälligt uppehållstillstånd i Nederländerna.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

3 Den 19 juni 2009 ingav Bibi Mohammad Imran en ansökan om tillfälligt uppehållstillstånd till nederländska ambassaden i New Delhi (Indien) för att kunna bo tillsammans med sin make Awzubillah Safi i Nederländerna.

4 Minister van Buitenlandse Zaken avslog ansökan genom beslut av den 20 juli 2009.

5 Bibi Mohammad Imran begärde omprövning av detta beslut genom skrivelse av den 10 augusti 2009.

6 Av beslutet om hänskjutande framgår att Bibi Mohammad Imrans åtta barn, varav sju är minderåriga, lagligen vistas i Nederländerna sedan den 5 augusti 2009. Awzubillah Safi och barnen är afghanska medborgare. Awzubillah Safi har aldrig haft tillfälligt uppehållstillstånd enligt artikel 29 a, 29 b eller 29 c i 2000 års nederländska lag om utlänningar.

7 Minister van Buitenlandse Zaken fann vid omprövning den 15 februari 2010 att det inte fanns skäl att ändra det tidigare beslutet emedan det inte hade visats att Bibi Mohammad Imran klarat det grundläggande integrationsprov som krävs enligt den nederländska lagstiftningen. Enligt Minister van Buitenlandse Zaken hade Bibi Mohammad Imran inte åberopat några konkreta uppgifter som gjorde det möjligt att betvivla riktigheten eller fullständigheten av det läkarutlåtande av den 21 april 2009 som upprättats av förtroendeläkaren vid beskickningen i New Delhi, av vilket det inte framgick att sökanden av hälsoskäl skulle kunna befrias från skyldigheten att avlägga ett integrationsprov.

8 Den 15 mars 2010 överklagade Bibi Mohammad Imran detta beslut till Rechtbank 's-Gravenhage.

9 Rechtbank 's-Gravenhage frågar sig om inte kravet i nederländsk lag på att tredjelandsmedborgares familjemedlemmar som önskar utnyttja rätten till familjeåterförening

ska avlägga ett integrationsprov i utlandet, innan de får förenas med sin familj i Nederländerna, innebär en alltför restriktiv tolkning av artikel 7.2 i direktiv 2003/86.

10 Mot denna bakgrund beslutade Rechtbank 's-Gravenhage att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

”1) Är det enligt artikel 7.2 i [direktiv 2003/86] tillåtet för en medlemsstat att neka en familjemedlem, i den mening som avses i artikel 4 i direktivet, till en tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatt i den medlemsstaten, inresa och vistelse, på den enda grunden att den ifrågavarande familjemedlemmen inte har godkänts i ett integrationsprov i utlandet som föreskrivs i lagstiftningen i denna medlemsstat?

2) Är det för svaret på den första frågan av betydelse att familjemedlemmen är mor till åtta barn (varav sju är minderåriga) som lagligen är bosatta i medlemsstaten?

3) Är det för svaret på den första frågan av betydelse huruvida undervisning i medlemsstatens språk är tillgänglig i det land där familjemedlemmen vistas?

4) Är det för svaret på den första frågan av betydelse huruvida familjemedlemmen med hänsyn till hans eller hennes förkunskaper och personliga situation, framför allt medicinska problem, är i stånd att inom överskådlig tid godkännas i det ovannämnda provet?

5) Är det för svaret på den första frågan av betydelse att någon prövning inte äger rum enligt bestämmelserna i artiklarna 5.5 och 17 i direktiv [2003/86], artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller enligt den unionsrättsliga proportionalitetsprincipen?

6) Är det för svaret på den första frågan av betydelse att medborgare i vissa andra tredjeländer redan på grund av sin nationalitet är befriade från kravet att avlägga ett godkänt integrationsprov i utlandet?"

Förfarandet vid domstolen

11 Genom skrivelse av den 11 april 2011, som inkom till domstolens kansli samma dag, ansökte Rechtbank 's-Gravenhage om att begäran om förhandsavgörande skulle handläggas enligt ett förfarande för brådskande mål i enlighet med artikel 104b i domstolens rättegångsregler.

12 Första avdelningen biföll denna ansökan genom beslut av den 14 april 2011.

13 Genom skrivelse av den 19 maj 2011, som inkom till domstolens kansli samma dag, informerade Minister van Buitenlandse Zaken domstolen om att denne, genom beslut av den 12 maj 2011, efter omprövning, hade fastställt att Bibi Mohammad Imrans begäran om omprövning av den 10 augusti 2009 var välgrundad och att det överklagade beslutet av den 15 februari 2010 därför var ogiltigt.

14 Genom skrivelse av den 30 maj 2011, som inkom till domstolens kansli samma dag, informerade den nationella domstolen EU-domstolen om att den nederländska ambassaden i Islamabad (Pakistan) samma dag hade utfärdat ett tillfälligt uppehållstillstånd

till Bibi Mohammad Imran. Under dessa omständigheter bedömer den nationella domstolen att tolkningsfrågorna inte längre är av brådskande natur och ansöker om att domstolen inte ska använda det förfarande som avses i artikel 104b i rättegångsreglerna. Enligt den nationella domstolen är emellertid ett tillbakadragande av tolkningsfrågorna inte lämpligt i nuläget, då Bibi Mohammad Imran ännu inte har återkallat sitt överklagande av beslutet av den 15 februari 2010 och dessutom har för avsikt att väcka skadeståndstalan.

Prövning av begäran om förhandsavgörande

15 Det förfarande som föreskrivs i artikel 267 FEUF är enligt fast rättspraxis ett medel för samarbete mellan EU-domstolen och de nationella domstolarna, genom vilket domstolen tillhandahåller de sistnämnda de tolkningselement beträffande gemenskapsrätten som dessa domstolar behöver för att lösa de tvister som föreläggs dem (se, bland annat, dom av den 12 mars 1998 i mål C-314/96, Djabali, REG 1998, s. I-1149, punkt 17, av den 20 januari 2005 i mål C-225/02, García Blanco, REG 2005, s. I-523, punkt 26, och beslut av den 14 oktober 2010 i mål C-336/08, Reinke, punkt 13).

16 I förevarande mål har den nederländska regeringen informerat domstolen om att beslutet av den 15 februari 2010 mot vilket överklagandet i målet vid den nationella domstolen riktas är ogiltigt, eftersom Bibi Mohammad Imrans begäran om omprövning av den 10 augusti 2009 efter omprövning har förklarats vara välgrundat, genom beslut av den 12 maj 2011.

17 Den nationella domstolen bekräftade dessa uppgifter i sak genom en skrivelse av den 30 maj 2011.

18 Domstolen konstaterar att Bibi Mohammad Imrans ansökan om tillfälligt uppehållstillstånd har beviljats, varmed tvisten vid den nationella domstolen inte längre har något föremål.

19 Genom nämnda skrivelse av den 30 maj 2011 har den nationella domstolen visserligen angett att den önskar vidhålla sin begäran om förhandsavgörande då Bibi Mohammad Imran eventuellt kommer att väcka skadeståndstalan.

20 Domstolen konstaterar emellertid att en sådan talan i nuläget framstår som osäker och hypotetisk.

21 Enligt fast rättspraxis grundar sig ordningen med att begära förhandsavgörande på det behov som är knutet till den faktiska lösningen av en tvist och inte på utformningen av rådgivande yttranden i allmänna eller hypotetiska frågor (se, bland annat, domen i det ovannämnda målet García Blanco, punkt 28, och beslut av den 24 mars 2009 i mål C-525/06, Nationale Loterij, REG 2009, s. I-2197, punkt 10).

22 Av övervägandena ovan följer att anledning saknas att döma vad avser begäran om förhandsavgörande.

Rättegångskostnader

23 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Det saknas anledning att döma vad avser den begäran om förhandsavgörande som framställts av Rechtbank 's-Gravenhage (Nederländerna), genom beslut av den 31 mars 2011.

Underskrifter